



Djelomična obnova i preuzimanje dužnosti devet novih članova Suda

Odlukama od 2. rujna 2020., 19. veljače 2021., 21. travnja 2021., 2. lipnja 2021. i 7. srpnja 2021. predstavnici vlada država članica Europske unije obnovili su za razdoblje od 7. listopada 2021. do 6. listopada 2027. mandat sedmero sudaca Suda. To su: Koen Lenaerts, Lars Bay Larsen, Siniša Rodin, François Biltgen, Eugene Regan, Niilo Jääskinen i Küllike Jürimäe.

Odlukama od 19. veljače 2021., 21. travnja 2021., 2. lipnja 2021. i 7. srpnja 2021. sucima na Sudu za razdoblje od 7. listopada 2021. do 6. listopada 2027. imenovani su Maria Lourdes Arastey Sahún, kao zamjena za Rosario Silvu de Lapuertu, Zoltán Csehi, kao zamjena za Endrea Juhásza, Octavia Spineanu-Matei, kao zamjena za Cameliju Toader, Miroslav Gavalec, kao zamjena za Daniela Švábyja, i Dimitrios Gratsias, kao zamjena za Michaila Vilarasa.

Odlukama od 19. veljače 2021., 21. travnja 2021. i 7. srpnja 2021. predstavnici vlada država članica Europske unije obnovili su za razdoblje od 7. listopada 2021. do 6. listopada 2027. mandat troje nezavisnih odvjetnika Suda. To su: Manuel Campos Sánchez-Bordona, Athanasios Rantos i Juliane Kokott.

Odlukama od 21. travnja 2021., 7. srpnja 2021. i 8. rujna 2021. nezavisnim odvjetnicima na Sudu imenovani su za razdoblje od 7. listopada 2021. do 6. listopada 2024. Anthony Michael Collins, kao zamjena za Gerarda Hogana, te za razdoblje od 7. listopada 2021. do 6. listopada 2027. Laila Medina, kao zamjena za Henrika Saugmandsgaarda Øea, Nicholas Emiliou, kao zamjena za Michala Bobeka, i Tamara Čapeta, kao zamjena za Evgenija Tancheva.

Povodom, s jedne strane, prestanka dužnosti i odlaska Rosario Silve de Lapuerte, Michaila Vilarasa, Endrea Juhásza, Camelije Toader, Daniela Švábyja, Henrika Saugmandsgaarda Øea, Michala Bobeka, Evgenija Tancheva i Gerarda Hogana te, s druge strane, polaganja prisega i preuzimanja dužnosti novih članova Suda, danas će se u sjedištu Suda Europske unije održati svečana sjednica.

Izravan prijenos svečane sjednice možete pratiti od 17.30 sati na stranici dostupnoj putem sljedeće poveznice: <http://c.connectedviews.com/01/LiveMeetings/cdj>.

Predstavljanje novih članova

Maria Lourdes Arastey Sahún

Sutkinja

Rođena 1959. u Tarragoni (Španjolska), Maria Lourdes Arastey Sahún studira na Universitat de Barcelona (Sveučilište u Barceloni, Španjolska) i ondje 1983. stječe diplomu iz prava, a potom se od 1984. do 1985. stručno osposobljava za sutkinju na Escuela Judicial (Državna škola za suce, Španjolska).

Imenovana je sutkinjom na Juzgadu de Distrito de Sant Feliu de Llobregat (Općinski sud u Sant Feliu de Llobregatu, Španjolska) i na Juzgadu de Distrito de Barcelona (Općinski sud u Barceloni, Španjolska) od 1985. do 1989. Godine 1989. raspoređena je na godinu dana u Juzgado de lo Social nº 7 de Barcelona (Radni i socijalni sud br. 7 u Barceloni, Španjolska), a potom postaje članica Socijalnog vijeća Tribunala Superior de Justicia de Cataluña (Vrhovni sud Katalonije, Španjolska), gdje obavlja dužnost do 2009. Od te godine imenovana je kao sutkinja u Tribunal Supremo (Vrhovni sud, Španjolska). Od 2013. do 2021. također obavlja sudačku dužnost na Upravnom sudu Organizacije Sjevernoatlantskog ugovora (NATO) (Bruxelles, Belgija).

Usporedno sa svojom pravosudnom karijerom, M. Lourdes Arastey Sahún također se bavi djelatnostima obrazovanja. Od 1998. do 2008. radi kao izvanredna profesorica radnog i socijalnog prava na Sveučilištu u Barceloni. Također je bila zadužena za predavanja u nacionalnim centrima za pravosudne studije, osobito u Španjolskoj (redovito), u Bugarskoj (2008.) i Rumunjskoj (2008.), kao i u Školi Juana Carlosa I. Središnje Amerike i Kariba (2006.). M. Lourdes Arastey Sahún predaje na konferencijama i sudjeluje na seminarima na mnogim sveučilištima. Naposljetku je obavljala dužnosti u okviru nekoliko tijela koja djeluju, među ostalim, u područjima prava Unije, obrazovanja i ispitivanja sposobnosti sudaca kao i alternativnih načina rješavanja sukoba.

Imenovana je sutkinjom na Sudu 7. listopada 2021.

Zoltán Csehi

Sudac

Zoltán Csehi, rođen 1965. u Budimpešti (Mađarska), 1990. stječe diplomu iz prava na Eötvös Loránd Tudományegyetem (Sveučilište Loránd Eötvös, Mađarska), a 1991. stječe magisterij na Ruprecht-Karls-Universität u Heidelbergu (Sveučilištu Ruprechta Karla u Heidelbergu, Njemačka). Na doktoratu je na Eötvös Loránd Tudományegyetem te 2004. brani doktorski rad iz pravnih znanosti. Također je 1992. diplomirao povijest umjetnosti na Sveučilištu Eötvös Loránd Tudományegyetem.

Upisan u odvjetničku komoru u Budimpešti, između 1995. i 2016. odvjetnik je u Mađarskoj. Istodobno s odvjetničkom djelatnošću, imenovan je arbitrom na Pénz és Tőkepiaci Állandó Választottbírószágra (Stalno arbitražno sudište pri mađarskoj burzi) i ad hoc arbitrom od 2004. do 2016.

Osim toga, Z. Csehi bavi se poučavanjem prava od 1991. do 2005. kao izvanredni profesor, a zatim od 2005. do 2016. kao profesor na Eötvös Loránd Tudományegyetem. Predaje i na Pázmány Péter Katolikus Egyetem (Katoličko sveučilište Pétera Pázmányja, Mađarska), od 2007. do 2013. kao voditelj Katedre za trgovačko pravo, a od 2013. kao profesor. Zatim ondje od 2013. do 2016. preuzima dužnosti voditelja Katedre za privatno i trgovačko pravo i od 2017. dužnosti istraživačkog profesora privatnog i trgovačkog prava te od 2018. voditelja Katedre za građansko pravo. Od 2013. gostujući je profesor na Université catholique de Lyon (Katoličko sveučilište u Lyonu, Francuska).

Z. Csehi imenovan je sucem na Općem sudu 13. travnja 2016., a tu dužnost obavlja na Sudu od 7. listopada 2021.

Octavia Spineanu-Matei

Sutkinja

Rođena 1967. u Văleniiu de Munte (Rumunjska), Octavia Spineanu-Matei 1990. stječe diplomu iz prava na Universitatea Alexandru Ioan Cuza din Iași (Sveučilište Alexandru Ioan Cuza, Rumunjska)

(diploma s pohvalom) i 1999. doktorat iz pravnih znanosti na Akademiji de Poliție „Alexandru Ioan Cuza” (Policijska akademija „Alexandru Ioan Cuza”, Rumunjska).

Godine 1991. započinje svoju profesionalnu karijeru kao sutkinja na Judecătorii sectorului 4 București (Prvostupanjski sud 4. okruga Bukurešta, Rumunjska) i ondje obavlja dužnosti do 1996. Od 1996. do 1999. obavlja dužnosti kao sutkinja na Tribunalulu București (Okružni sud u Bukureštu, Rumunjska), gdje je predsjednica građanskog odjela od 1997. do 1999. Postaje članica Curtee de Apel București (Žalbeni sud u Bukureštu, Rumunjska), kao sutkinja od 1999. do 2005. i kao predsjednica građanskog odjela od 1999. do 2003., a nakon toga imenovana je sutkinjom Înalta Curtea de Casație și Justiție (Visoki kasacijski sud, Rumunjska) od 2006. do 2016.

Od 2006. do 2016. vanjska je članica proširenog žalbenog vijeća Europskog patentnog ureda u Münchenu (Njemačka).

Od 1997. također se bavi obrazovanjem rumunjskih sudaca i pravosudnih djelatnika kao predavačica na Institutulu Național al Magistraturii (Nacionalni pravosudni institut, Rumunjska), gdje je također članica znanstvenog odbora i od 2011. do 2016. ravnateljica. Također je obavljala dužnosti u Upravnom odboru Școale Naționale de Grefieri (Nacionalna škola za pravosudne službenike, Rumunjska). Od 2012. do 2016. članica je vijeća doktorskog studija na Universității din București (Sveučilište u Bukureštu, Rumunjska). Suautorica je nekoliko radova i autorica mnogih članaka u području prava te redovito sudjeluje na nacionalnim i međunarodnim konferencijama.

Imenovana je sutkinjom Općeg suda 19. rujna 2016. Ondje je obavljala dužnosti pet godina, nakon čega je imenovana sutkinjom Suda 7. listopada 2021.

Miroslav Gavalec

Sudac

Rođen 1961. u Zlínu (Čehoslovačka), Miroslav Gavalec najprije stječe diplomu iz mehaničkog inženjerstva u područjima termičkih strojeva i nuklearne opreme na České vysoké učení technické v Praze (Politehničko sveučilište u Pragu, Čehoslovačka), a nakon toga od 1986. do 1991. radi u jednoj slovačkoj nuklearnoj elektrani.

Njegov interes za društvene znanosti zatim ga navodi na studiranje prava od 1990. do 1995. na Univerziti Komenského v Bratislave (Sveučilište Comenius u Bratislavi, Slovačka), gdje 1995. stječe diplomu magistra prava. Godine 2010. stječe doktorat iz pravnih znanosti na istom sveučilištu.

Godine 2001. imenovan je sucem za trgovačke i obiteljske stvari i sucem za upravne sporove na Okresným súdu Bratislava III (Općinski sud u Bratislavi III, Slovačka). Ondje obavlja dužnosti do 2005., kada se pridružuje Najvyšším súdu Slovenskej republiky (Vrhovni sud Slovačke Republike), gdje je najprije sudac upravnog odjela, a od 2009. predsjednik prvog vijeća upravnog odjela.

Usporedno sa svojom pravosudnom karijerom također se bavi obrazovnim djelatnostima. Od 2005. do 2011. predaje na Institutu za ekonomiju i menadžment Paneurópske visoke škole (Paneurópska visoka škola, Slovačka). Od 2006. do 2014. također predaje na Institutu za upravno pravo i privatno pravo Paneurópske visoke škole.

Usto je od 2005. do 2020. član Foruma sudaca Europske unije za okoliš, a od 2006. do 2015. član je Europskog udruženja upravnih sudaca.

Imenovan je sucem na Sudu 7. listopada 2021.

Dimitrios Gratsias

Sudac

Dimitrios Gratsias, rođen 1957. u Ateni (Grčka), 1980. stječe magisterij prava na Ethniko kai Kapodistriako Panepistimio Athinonu (Nacionalno i kapodistrijsko sveučilište u Ateni, Grčka) i 1981. diplomu na poslijediplomskom studiju (DEA) iz javnog prava na Universitèu de Paris I, Panthéon-Sorbonne (Sveučilište Pariz I Panthéon-Sorbonne, Francuska). Sljedeće godine Sveučilišni centar za studije Zajednice i europske studije (Universités Paris I et II (sveučilišta Pariz I i II, Francuska)) izdaje mu potvrdu o obrazovanju u pravu Zajednice.

D. Gratsias započinje svoju profesionalnu karijeru u Symvoulio tis Epikrateiasu (Državno vijeće, Grčka), gdje kao sudski savjetnik radi do 1992. Potom je 1992. imenovan višim sudskim savjetnikom i nakon toga 2005. pravnim savjetnikom u Državnom vijeću. Istodobno s obnašanjem tih dužnosti, 1998. imenovan je na dvije godine (1998. – 1999.) vanjskim članom Anotato Eidiko Dikastirija (Vrhovni sud posebne nadležnosti, Grčka) i član je, tijekom 2006., Eidiko Dikastiriou Agogon Kakodikiasa (Posebni sud za rješavanje disciplinskih pitanja koja se tiču sudaca, Grčka). Godine 2008. radi kao član Anotato Dikastiko Symvoulio Dioikitikis Dikaiosinisa (Vrhovno upravnosudsko vijeće, Grčka). Tijekom sudske godine 2009. – 2010. obavlja dužnosti inspektora upravnih sudova.

Između 1994. i 1996. D. Gratsias radi na Sudu kao sudski savjetnik u kabinetu nezavisnog odvjetnika Georgesa Cosmasa.

D. Gratsias bio je sudac na Općem sudu između 25. listopada 2010. i 6. listopada 2021. te je ondje obavljao dužnost predsjednika vijeća u dvama uzastopnim mandatima, od 18. rujna 2013. do 30. rujna 2019. Radi kao sudac na Sudu od 7. listopada 2021.

Anthony Michael Collins

Nezavisni odvjetnik

Rođen 1960. u New Havenu (Sjedinjene Američke Države), Anthony Michael Collins 1984. stječe diplomu iz pravnih znanosti na Trinity Collegeu Dublin (Irska), a 1986. stječe diplomu Barristera-at-law na Honourable Society of King's Inns (Dublin).

Svoju profesionalnu karijeru provodi u odvjetničkoj komori Irske kao Barrister-at-law od 1986. do 1990. i od 1997. do 2003., a potom kao Senior Counsel od 2003. do 2013. Od 1990. do 1997. privremeno prekida svoju djelatnost kao Barrister-at-law kako bi se pridružio Sudu Europskih zajednica kao sudski savjetnik u kabinetima sudaca Thomasa Francisa O'Higginsa (od 1990. do 1991.) i Johna L. Murrayja (od 1991. do 1997.). Imenovan je članom stalnog izaslanstva Vijeća odvjetničkih komora Europe (CCBE) pri Sudu Europske unije i Sudu Europskog udruženja za slobodnu trgovinu (EFTA) od 2006. do 2013. Od 2015. radi kao izvanredni profesor prava Unije na University Collegeu Cork (Sveučilište u Corku, Irska). Osim toga, autor je mnogih publikacija i radova o irskom upravnom pravu i pravu Unije.

A. M. Collins imenovan je sucem Općeg suda 16. rujna 2013. i u okviru dvaju mandata koji su mu povjereni obavlja dužnosti predsjednika vijeća od 21. rujna 2016.

Od 7. listopada 2021. nezavisni je odvjetnik na Sudu.

Laila Medina

Nezavisna odvjetnica

Rođena 1971. u Jelgavi (Latvija), Laila Medina studira na IMO International Maritime Law Instituteu (Institut IMO-a za međunarodno pomorsko pravo, Malta) i ondje 1995. stječe diplomu iz međunarodnog pomorskog prava. Godinu dana kasnije na Latvijas Universitātei (Sveučilište Latvije) stječe potvrdu o osposobljenosti za odvjetničku djelatnost. Potom 2002. stječe magisterij iz prava Unije na Rīgas Juridiskā augstskoli (Visoka pravna škola u Rigi, Latvija).

Od 1995. radi u latvijskom Ministarstvu prometa kao načelnica pravnog odjela i zamjenica ravnatelja uprave za pomorstvo. Ondje obavlja te dužnosti do 2002., kada je u tom ministarstvu imenovana na radno mjesto savjetnice državnog tajnika za europske poslove.

Od 2004. do 2005. radi kao zamjenica šefice ureda za europske poslove u državnom tajništvu Republike Latvije.

Od 2005. radi u latvijskom Ministarstvu pravosuđa kao ravnateljica uprave za planiranje politika. Od 2006. u latvijskom Ministarstvu pravosuđa obavlja dužnosti zamjenice državnog tajnika za sektorsku politiku, a od 2009. do 2021. dužnosti zamjenice državnog tajnika za pravnu politiku.

Njezina karijera obuhvaća i obrazovne djelatnosti. Od 1998. do 2006. predaje europsko pravo i institucionalno pravo Europske unije na Valsts administrācijas skoli (Škola za javnu upravu, Latvija). Godine 2012. također sucima i javnim bilježnicima predaje o Uredbi Rim III. Naposljetku, od 2008. također je članica vijeća pravnog fakulteta na Biznesa augstskoli Turība (Visoka poslovna škola „Turība”, Latvija).

Imenovana je nezavisnom odvjetnicom na Sudu 7. listopada 2021.

Nicholas Emiliou

Nezavisni odvjetnik

Rođen u Famagusti (Cipar), Nicholas Emiliou studira na Ethnikó ke Kapodistriakó Panepistímio Athinón (Državno i kapodistrijsko sveučilište u Ateni, Grčka), gdje stječe diplomu iz prava 1986. Nastavlja studij na London School of Economics and Political Science (Škola ekonomije i političkih znanosti u Londonu, Ujedinjena Kraljevina) i ondje stječe diplomu magistra europskog prava 1987. Godine 1991. stječe doktorat iz pravnih znanosti na University Collegeu London (Fakultet u Londonu, Ujedinjena Kraljevina).

Na tom sveučilištu započinje svoju sveučilišnu karijeru kao izvanredni istraživač od 1988. do 1991. Nakon toga predaje europsko pravo na Universityju of Southampton (Sveučilište u Southamptonu, Ujedinjena Kraljevina), od 1991. do 1993., a potom na Queen Mary and Westfield Collegeu, University of London (Fakultet Queen Mary and Westfield, Sveučilište u Londonu, Ujedinjena Kraljevina), od 1993. do 1994. Od 1995. do 1997. nositelj je katedre Jean Monnet za europsku integraciju na Universityju of Durham (Sveučilište u Durhamu, Ujedinjena Kraljevina). Od 1994. do 1997., usporedno s tim aktivnostima, N. Emiliou počasni je istraživački suradnik (Honouring Senior Research Fellow) na University Collegeu London i posebni savjetnik ministra vanjskih poslova Cipra.

Od 1997. do 1998. zastupnik je ministra u Odjelu za Europsku uniju Ministarstva vanjskih poslova Cipra, a od 1998. do 1999. zamjenik je stalnog izaslanika Republike Cipra pri Europskoj uniji.

Od 1999. do 2002. opunomoćeni je i izvanredni veleposlanik Republike Cipra u Irskoj.

Od 2002. do 2004. stalni je predstavnik Republike Cipra pri Vijeću Europe i predstavnik vlade Cipra u predmetima pred Europskim sudom za ljudska prava. Godine 2004. imenovan je stalnim predstavnikom Republike Cipra pri Europskoj uniji i te dužnosti obavlja do 2008.

Potom je imenovan stalnim tajnikom Ministarstva vanjskih poslova Cipra, koje dužnosti obavlja do 2012.

Od 2012. do 2017. stalni je predstavnik Republike Cipra pri Ujedinjenim narodima u New Yorku, a potom preuzima dužnosti stalnog predstavnika Republike Cipra pri Europskoj uniji, od 2017. do 2021. Usto obavlja dužnosti u Skupini arbitara Stalnog arbitražnog suda u Haagu (Nizozemska), od 1995. do 2016.

Imenovan je nezavisnim odvjetnikom na Sudu 7. listopada 2021.

Tamara Čapeta

Nezavisna odvjetnica

Tamara Čapeta, rođena 1967. u Zagrebu (Hrvatska), studij prava započinje na Sveučilištu u Zagrebu (Hrvatska), gdje 1991. stječe diplomu Pravnog fakulteta. Studij nastavlja na Collège d'Europe u Brugesu (Belgija), gdje 1993. stječe magisterij iz naprednih europskih studija. Vraća se na Sveučilište u Zagrebu, gdje piše doktorski rad i 2001. stječe doktorat iz pravnih znanosti.

T. Čapeta 1992. godine započinje svoju profesionalnu karijeru kao službenica u hrvatskom Ministarstvu vanjskih poslova, u Odjelu za europske integracije i Odjelu za agencije UN-a koje imaju sjedište u Europi. Između 1994. i 1997. bavi se istraživanjem postupka europskih integracija na Institutu za razvoj i međunarodne odnose (Hrvatska).

Godine 1997. započinje sveučilišnu karijeru kao asistentica na Katedri za trgovačko pravo i međunarodno trgovačko pravo Ekonomskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Od 2002. profesorica je na Pravnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, gdje je bila jedan od osnivača Katedre za europsko javno pravo.

T. Čapeta 2013. imenovana je voditeljicom Odjela za prevođenje na hrvatski jezik pri Glavnoj upravi za višejezičnost Suda Europske unije i tu je dužnost obavljala do 2014., nakon čega nastavlja predavati na Sveučilištu u Zagrebu. Godine 2015. imenovana je predstojnicom Katedre za europsko javno pravo i voditeljicom poslijediplomskih studija europskog prava, a na toj dužnosti ostaje do 2021. Godine 2018. osnovala je Centar za izvrsnost Jean Monnet, koji se posvećuje istraživanju vladavine prava, a od 2018. do 2021. njegova je nositeljica.

T. Čapeta autorica je mnogobrojnih publikacija u području prava Unije. Osnivačica je međunarodnog časopisa o pravu Unije, jedinog koji do danas postoji u Hrvatskoj, te je ujedno od 2010. do 2015. njegova glavna urednica. Usporedno sa svojom nastavnom djelatnosti na Sveučilištu u Zagrebu, između 2005. i 2010. gostujuća je profesorica prava Unije u okviru programa razmjene Pravnog fakulteta Indiana Universityja (Sveučilište u Indiani, Sjedinjene Američke Države), zatim 2016. na Universityju of Pittsburgh (Sveučilište u Pittsburghu, Sjedinjene Američke Države) i na Zhōngguó Zhèngfǎ Dàxué (Kinesko sveučilište političkih znanosti i prava, Kina). Predaje i hrvatskim sucima i službenicima u okviru programâ kontinuiranog osposobljavanja u pravu Unije koje organiziraju Pravosudna akademija (Hrvatska) i Državna škola za javnu upravu (Hrvatska).

Godine 2020. Zajednički odbor Europske unije imenovao je T. Čapetu članicom arbitražnog vijeća na temelju Sporazuma o povlačenju Ujedinjene Kraljevine, a tu je dužnost prestala obavljati nakon što je imenovana nezavisnom odvjetnicom na Sudu.

Tamara Čapeta 7. listopada 2021. imenovana je nezavisnom odvjetnicom na Sudu.

Osoba za kontakt: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 4293